

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 21 listopada 2019r. Sąd Rejonowy w Łowiczu w sprawie z urzędu o stwierdzenie likwidacji niepodjętego depozytu z udziałem A. R., J. M. i K. M. postanowił na podstawie art. 4 ustawy z dnia 18 października 2006r. o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz.U. z 2006r., Nr 208, póź. 1537 ze zm.), stwierdzić likwidację niepodjętego depozytu i przejście na rzecz Skarbu Państwa kwoty 10 000 (dziesięć tysięcy) złotych, która to kwota została złożona do depozytu sądowego na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 2 sierpnia 2013 r., zapadłego w sprawie o sygn. akt I Ns 81/13.

Apelację od tego postanowienia wniosła A. P. podnosząc, że jest spadkobierczynią zmarłej w dniu 25 stycznia 2020r. A. R.. Domagała się zmiany zaskarżonego postanowienia przez nakazanie wypłaty zdeponowanej sumy spadkobiercom.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Nie ulega wątpliwości, że w dacie procedowania przez Sąd Rejonowy uczestniczka postępowania - A. R. nie żyła.

Postanowieniem z dnia 25 sierpnia 2020r. w sprawie sygn. akt I Ns 139/20 Sąd Rejonowy stwierdził, że spadek po A. R. zmarłej w dniu 25 stycznia 2019r. nabyły jej siostrzenice A. P., G. H. oraz B. R. po 1/6 części każda z nich oraz siostrzenica A. B. i siostrzeniec T. P. po 1/4 części każde z nich (k. 35 post.).

Pismem z dnia 11 grudnia 2019r. A. P. poinformowała Sąd o śmierci A. R. i wskazała jej następców prawnych. Sąd Rejonowy nie zawiesił jednak postępowania i nie uchylił swego postanowienia z dnia 21 listopada 2019r. stosownie do dyspozycji art. 174 §1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. oraz art. 174 §2 zd. 2 k.p.c. Sąd Rejonowy prowadził postępowanie między instancyjne w sposób niekonsekwentny. Mimo, że nie doszło do wezwania do udziału w sprawie spadkobierców A. R. (co najwyżej można przyjąć zgłoszenie A. P.) to doręczał im pisma procesowe, wezwania. W sprawie interesy uczestników postępowania tj. A. R. a J. M. i K. M. były sprzeczne.

Sąd Okręgowy podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony postanowieniu z dnia 13 grudnia 2019 r. sygn. akt I CSK 57/19, że zawieszenie postępowania nieprocesowego na podstawie art. 174 § 1 pkt 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. powinno nastąpić w razie śmierci uczestnika zawsze wtedy, gdy interesy zmarłego uczestnika są sprzeczne z interesami któregośkolwiek z pozostałych uczestników. W konsekwencji niezawieszenie postępowania nieprocesowego w takim przypadku i prowadzenie go z udziałem osoby nieistniejącej sprawia, że prowadzone postępowanie jest z mocy art. 379 pkt 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. nieważne od chwili śmierci uczestnika.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 2 w zw. z art. 13§ 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji. Postępowanie przed Sądem Rejonowym zostało zniesione co do tych czynności, które były kontynuowane przed tym Sądem po śmierci uczestniczki postępowania A. R..